

ಮಾರಕ ತಮಂಧವೋ... ಮೋಹನ ಮುರಲಿಯೋ...

'ಏನಾರೂ ತಿಂಧೇನೆ? ಬಸುರಿ ಹುಡುಗಿ ಉಪಾಸ ಇರ್ಬಾರ್ದು. ಒಂಚೂರು ಏನಾರೂ ತಿನ್ನು...'

'ಬೇಡ' ಎನ್ನುವಂತೆ ಗಲಗಲ ತಲೆ ಅಲುಗಿಸಿದಳು ಸೀತಾಲಕ್ಷ್ಮಿ.

'ತಿಂಶೀಯಾ ಇಲ್ಲಾ? ಎಲ್ಲಾ ಸೇರ್ಕಂಡು ನನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆ ಉರಿಸ್ತೇಡಿ...'

ಅತ್ತೆಯ ಮಾತಿಗೆ ಬೆಲೆ ಕೊಟ್ಟು ಸೀತಾಲಕ್ಷ್ಮಿ ಅಡುಗೆ ಮನೆಗೆ ಹೋದಾಗ ಕನಕನ ಸವಾರಿ ತಿಂದ ಬಟ್ಟಲು ತೊಳೆದು ಕವುಚಿಡುತ್ತಿತ್ತು. ಒಂದು ಕಡೆ ಒಗೆದು ತೆಗೆದಂತಿದ್ದ ಅವಲಕ್ಕಿ ನೋಡಿ ಸೀತಾಲಕ್ಷ್ಮಿಗೆ ಸತ್ಯ ಗೊತ್ತಾಯ್ತು. ಕಮಲತ್ತಿಗೆಯನ್ನು, ಅವಳ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು, ಹಿಂದಿನ ದಿನ ಅವಳು ನಡೆದುಕೊಂಡ ರೀತಿಯನ್ನು ಕಣ್ಣು ಹನಿಗಳೊಡನೆ ಕಲೆಸಿಕೊಂಡು ಒಂದು ಮುಷ್ಟಿ ಅವಲಕ್ಕಿ ತಿಂದಳು ಸೀತಾಲಕ್ಷ್ಮಿ. ಕನಕನಂತೆ ಗಂಡನನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಧೈರ್ಯ

ಅವಳಿಗೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಮನಸ್ಸೂ ಬರಲಿಲ್ಲ.

ಸುಮ್ಮನೆ ಕೂತಿರಲಿಲ್ಲ ಶಿವರಾಮ. ಅಕ್ಕನಿಗೆ ಸೇರಿದ ಬಟ್ಟೆಬರೆಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ಅವಳು ಯಾವುದನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಖಾತ್ರಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ. ಉಟ್ಟ ಬಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಹೊರಟವಳು ಮತ್ತಾತಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾಳೆ? ಇನ್ನೂ ಸುಮ್ಮನಿರಲು ಅವನಿಗೆ ಧೈರ್ಯ ಉಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಸೇರೇಗಾರರನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಗುಟ್ಟಾಗಿ ಸುದ್ದಿ ತಲುಪಿಸಿದ.

'ರಾತ್ರಿ ತಂಬಿಗೆ ತಗಂಡು ಹೋಗಿ ಹುಲಿಯೋ, ಕುರ್ಕಾನೋ...' ಅಧೋಕ್ಷಿಯಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದರು ಸೇರೇಗಾರರು.

'ಮೊದಲು ಮಾಡಿದ್ದೇ ಆ ಕೆಲಸ. ತಂಬಿಗೆ ಇಟ್ಟಲ್ಲೇ ಉಂಟು' ಉಗುಳಿನ ಜೊತೆ ದುಃಖವನ್ನೂ ನುಂಗಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಶಿವರಾಮ. ಎಷ್ಟೇ ಗುಟ್ಟು ಅಂದರೂ ಅಕ್ಕ ಏನಾಗಿದ್ದಾಳೆಂದು ಪತ್ತೆ ತೆಗೆಯಲು ಜನ ಬೇಕೇಬೇಕಲ್ಲ? ಆಗಲೇ ಗದ್ದೆ ಕಡೆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದ ನಾಕು ಜನರನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಕರೆದು ಮುಂದೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಕ್ರಮದ ಬಗ್ಗೆ ಅವರಿಗೆ ಮಾಹಿತಿ ಕೊಟ್ಟರು ಸೇರೇಗಾರರು. ಶಿವರಾಮನೂ ಪಂಚೆ

ಎತ್ತಿ ಕಟ್ಟಿ ಪತ್ತೇದಾರಿಕೆಗೆ ಇಳಿದ. ವೆಂಕಟರಾಮು ಮತ್ತೊಂದು ದಿಕ್ಕು ಹಿಡಿದ. ಆಳುಗಳು ಕೆರೆ, ಬಾವಿ ಎಂದು ಜಾಲಾಡಲು ಹೋದರೆ ಶಿವರಾಮ ಏನಾದರೂ ಸುಳು ಸಿಗಬಹುದಾದೆಂದು ಮಳೆಯಿಂದ ಪಾಚಿ ಕಟ್ಟಿ ಜಾರುತ್ತಿದ್ದ ಗಾಡಿ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿದ. ಸಾಯುವ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡದೆ ಅವಳೇನಾದರೂ ಮನೆ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿದ್ದೇ ಆದರೆ ಈ ಮಳೆಗಾಲದಲ್ಲಿ ಗುಡ್ಡ ಹತ್ತಿ ಹೋಗುವುದು ಸುಳ್ಳೆಸುಳ್ಳು. ಹೋಗಿದ್ದರೆ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಹೋಗಿರಬೇಕು ಎಂದು ಒಂದು ಅಂದಾಜು. ಸುಮಾರು ಎರಡು ಮೈಲಿಯಷ್ಟು ನಡೆದುಹೋಗಿದ್ದ ಶಿವರಾಮ ಅಲ್ಲೊಂದು ಕಡೆ ಗರ ಬಡಿದವನಂತೆ ನಿಂತು ಬಿಟ್ಟ. ಕೊಚ್ಚೆಗುಂಡಿಯಂತಾಗಿದ್ದ ಕೆಮ್ಮಣ್ಣಿನ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದೋ ವಾಹನವನ್ನು ತಿರುಗಿಸಿ ಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದು ಚಕ್ರಗಳ ಗುರುತಿನಿಂದ ಗೋಚರವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಬಂದು ವಾಪಸು ತಿರುಗಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋದ ಉದ್ದೇಶವೇನು? ಬೆರಳೆಣಿಕೆಯ ಮನೆಗಳ ಹಳ್ಳಿ ಊರಿಗೆ ಯಾರಾದರೂ ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಬಂದಿದ್ದರೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ದೂರ ಬರಬಹುದಾದ ದಾರಿ ಉಂಟು. ಹಾಗೆ ಬಂದಿದ್ದರೂ ಊರು ಮನೆಯವರಿಗೆ ಕಾರಣ ಗೊತ್ತಾಗದೆ ಇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

